

Posudek vedoucího práce

Petra Hosenseidlová, *Politická reforma v Rusku za vlády Vladimira Putina: Zákon o politických stranách a jeho vliv na politickou opozici* (bakalářská práce IMS FSV UK v Praze, 2011), 50 stran rukopisu.

Petra Hosenseidlová zasvětila svou bakalářskou práci problémům vnitropolitického vývoje postsovětského Ruska za vlády Vladimira Putina. Ve středu její pozornosti stojí zejména kontroverzní zákon o politických stranách, představující klíčovou součást Putinovy neméně kontroverzní reformy politického systému, a vliv, jež měl tento legislativní nástroj vládnoucího režimu na fungování politické opozice v zemi. Dopad zákona sleduje konkrétně ve třech sférách působnosti protivládní opozice, a sice na financování, registraci a účasti opozičních stran v politickém životě země na příkladě výsledků nadcházejících voleb do Státní dumy. Pro účely svého výzkumu přitom omezila předmět bádání na tři hlavní opoziční strany sledovaného období, tzn. komunisty, Svaz pravicových sil a Jablko. Po hutném úvodu otevírá vlastní práci nástin samotné reformy politického systému po nástupu Vladimira Putina k moci. Následující kapitoly přibližují pak zvláště specifika ruského stranického systému, s důrazem na roli opozičních stran, a samotný zákon o politických stranách z roku 2001. Stěžejní část práce rozebírá vliv zákona na fungování opozičních stran ve sledovaných oblastech.

Pokud jde o úroveň zpracování, začnu konstatováním, že se za předloženým výstupem skrývá kus poctivě odvedené práce. Práce se opírá o vyhodnocení široké heuristické základny, sestávající ze solidní řady pramenů a literatury ruské a anglosaské provenience. Co do plánu bádání je podle mého soudu velice dobře a přehledně vystavěná, ať již se jedná o precizní vymezení samotného předmětu zkoumání, vytyčení přiměřených výzkumných úkolů a cílů nebo odůvodněnou volbu použitého postupu k jejich naplnění. V neposlední řadě je i skutečně hezky napsaná a nastylizovaná. Vzhledem k zdařilému výběru literatury (Gel'man, Golosov, Sakwa) nemám ani k obsahové stránce textu větší připomínky. Pozitivně – jako cennou zkušenost pro další profesní růst autorky – dokonce hodnotím i místy přetrvávající lehkou nevyváženost, pokud jde o časové rozložení akcentů při sledování dopadu zákona na jednotlivé sféry působení politických stran, jež vznikla při nevyhnutelných úpravách a zpřesňování náročného a pro účely bakalářské práce rozsáhlého tématu v průběhu samotného psaní včetně nutnosti korekce výchozí hypotézy ohledně dopadu zákona, jak svědčí mírný posun výsledného textu oproti původnímu projektu (sledoval jsem průběh práce od samotného počátku, dovoluji si tedy tvrdit, že v tomto případě i vím, o čem mluvím). Závěrečná diskuse hlavních zjištění podává strukturovanou, diferencovanou a přesvědčivě argumentovanou odpověď na položenou otázku, což – obdobně – na mě dělá příznivý dojem, že autorka má ve zvyku o věcech přemýšlet.

Předloženou práci považuji za originální a co do úrovně zpracování převyšující, s čím jsem měl možnost se v případě úspěšně obhájených závěrečných prací tohoto druhu na našem institutu setkat. Doporučuji ji proto s klidným svědomím k obhajobě s výborným hodnocením (1) a pro případ, že k ní nebudou ze strany oponenta závažnější připomínky, dovoluji si ponechat komisi ke zvážení možnost navržení pochvaly.

V Praze 29. května 2011,

Jan Šír